

A nagy tengeri kígyó

(részlet)

Volt egyszer a tenger mélységes mélyében egy halacska; igen derék családból származott. Ennek a kis hálnak ezernyolcszáz testvére volt, egyforma idős valamennyi. Úszkáltak a mindennapi betevő falat után, s ez inkább mulatságos volt, mint fáradságos.

A testvérek szorosan egymás mellett úsztak, mint a heringek, gondtalan csatangoltak, örültek az életnek. Egyszer csak rémítő loccsanással lezuhant középük a tenger színéről egy hosszú-hosszú lény, amelynek a végét se látták. Csak nyúlott, nyúlott, s ha hozzáért egy kicsi halhoz, olyat ütött rajta, hogy a szegény kis hal sokáig nyöghette. Még a nagy halak is fenn a tenger színén, lenn a tenger mélyén, riadtan iramodtak szét előle. A súlyos testű, óriási szörnyeteg egyre mélyebbre merült, egyre hosszabbra nyúlott, sok-sok mérföld hosszúra – talán az egész tengert végigérte.

Micsoda hal, micsoda kígyó lehetett az? Ugye, mi tudjuk? Az a sok-sok mérföld hosszú távírókábel, amit Európa meg Amerika között vezettek át a tenger mélyén az emberek.

Nagy volt a riadalom, a lótás-futás a tenger bennszülött lakói között, amerre a távíróhuzalt vezették. A nagy felfordulásban, világrengésben az ezernyolcszáz testvér is szétszóródott. Csak egy fél tucat maradt közülük együtt, csöndesen meghúzódva vártak egy jó darabig, aztán mikor elszállt első ijedelmük, körülnéztek.

Néztek fölfelé, néztek lefelé, s a mélyben látni vélték a roppant szörnyeteget, ami úgy megrémítette a tenger apraját-nagyját. A szörnyeteg ott pihent a tenger fenekén, békén feküdt a fövényen, de ezt tehette alattomoságából is.

– Feküdjék csak, ahol van! Ne törődjünk vele! – mondták az óvatosabb halacskák, de a legkisebbikük kíváncsi volt rá, miféle szerzet lehet az a kígyó. Felülről szakadt középük, úgy gondolták, hogy odafönn tudhatnak meg róla legtöbbet, felúsztak hát a tenger sima színére. Találkoztak a delfinnel, a tenger vidám csavargójával, akinek igen jó szeme van – no, ez biztosan tud valamit! Meg is kérdezték nyomban, de a delfin csak magával volt elfoglalva meg a bukfencezéssel, nem látott semmit, nem tudott semmit, hát csak hallgatott, s úgy tett, mintha büszkeségből nem válaszolna.

Mentek hát a halacszkák a fókához. Az éppen akkor merült a víz alá, s meglehetősen udvarias volt velük, bár a kis halakat meg szokta enni. De aznap véletlenül tele volt a bendője, s ez nagy szerencse volt. A fóka már valamivel többet tudott, mint a delfin.

– Néhány éjszakát egy parti sziklán töltöttem, s onnan jól megfigyelhettem a szárazföldet. Alattomos élőlények lakják, a maguk nyelvén embereknek nevezik magukat. Én magam többször megmenekültem tőlük, s az a tengeri angolna is, akiről kérdezősködtek. Mert ez az angolna eddig az emberek fogságában volt, a szárazföldön, ki tudja, meddig. Aztán egyszer csak hajóra tették. Láttam, mennyit küszködtek vele, míg végül is legyőzték, de csak azért, mert a szárazföldön igen elgyöngült. Hengergették, göngyölgették, aztán kihúzták hosszúra, de egyszer csak kicsusszant a kezükből. Pedig az emberek nagyon erőlködtek, százan meg százan tartották lefogva. Mégis kitépte magát a kezükből, s lemenekült a tenger mélyébe; azt hiszem, jó ideig ott is marad majd.

1. Hol játszódik a történet?

---

2. Hány testvére van a halacskának a mese elején?

---

3. Mi NEM jellemző a haltestvérek életére a szörny érkezése előtt? Karikázd be a helyes válasz betűjelét!

A: Fáradtságos módon keresik az élelmet.

B: Gondtalanul csatangolnak a vízben.

C: Örülnek az életnek, boldogok.

D: Sok mulatságban van részük.

4. Húzd alá a szövegben, hogy mi történik a testvérekkel a tengeri kígyó megjelenése után?

5. Minek nevezte a fóka a nagy tengeri kígyót?

---

6. Mit hittek a halacskák nagy tengeri kígyónak?

---

7. Jelöld meg a táblázatban, hogy melyik szó illik a mesében szereplő halacskára, fókára és delfinre!

	Halacska	Fóka	Delfin
Önző			
Kíváncsi			
Udvarias			
Bátor			
Emberkerülő			

8. „A testvérek szorosan egymás mellett úsztak, mint a heringek, gondtalan csatangoltak, örültek az életnek” olvashatjuk a mesében. Mi igaz ebből a heringekre is? Karikázd be a helyes választ!

A heringek...

- szorosan egymás mellett úsznak.   IGAZ/HAMIS
- gondtalan csatangolnak.   IGAZ/HAMIS
- örülnek az életnek.   IGAZ/HAMIS

9. A szörnyeteg meg sem mozdult, a halak mégis tartottak tőle. Mi lehet ennek az oka? Magyarázd meg válaszodat!

---

10. Miért a delfint kérdezték először a halacskák a szörnyről?

---

11. Mi történt volna a halacszkákkal, ha máskor találkoznak a fókával?

---

12. Mi történt a fóka szerint? Karikázd be a helyes válasz betűjelét!

- A: A szörny a hajóra tekeredett.
- B: A szörny a szárazföldön akart elrejtőzni.
- C: A szörny kiszbadult az emberek fogságából.
- D: A szörnyet az emberek küldték a halak megijesztésére.

13. Milyen másik címet adnál a történetnek?

---

14. Tetszett neked ez a mese? Indokold meg válaszodat!

---

15. Állítsd időrendi sorrendbe az eseményeket az olvasmány szerint! Az elsőt megszámoztuk helyetted.

- ___ A halacszkák találkoznak a delfinnel.
- ___ A fóka elmondja, mit látott a szárazföldön.
- ___ Az óvatosabb halacszkák nem akarják közelebbről megnézni a szörnyet.
- _1._ A halacszkák boldogan úszkálnak a vízben.
- ___ Megérkezik a szörny.